

KINH PHẬT MẤU XUẤT SINH TAM PHÁP TẠNG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐÀ

QUYỂN 19

Phẩm 20: PHƯƠNG TIỆN THIỆN XẢO (Phần 2)

Bấy giờ Thế Tôn bảo Tôn giả Tu-bồ-đề:

– Nay ta sẽ nói các tướng mạo của Đại Bồ-tát không thoái chuyển, ông nên lắng nghe và khéo suy nghĩ.

Tu-bồ-đề thưa:

– Bạch Đức Thế Tôn! Thật là quý hóa, con xin được nghe.

Phật dạy:

– Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào không ưa thích quả vị Thanh văn, Duyên giác, dù chỉ là trong mộng cũng không sinh tâm trú trong ba cõi. Tu-bồ-đề nên biết người có tướng như thế, chính là Đại Bồ-tát không thoái chuyển.

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào trong mộng thấy đại chúng Thanh văn, Bồ-tát, trời, người đến trăm ngàn vạn ức, cung kính vây quanh Đức Thế Tôn để nghe thuyết pháp. Người nào trong mộng thấy như thế nên biết đó là tướng của Đại Bồ-tát không thoái chuyển.

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào trong mộng, thấy mình ngồi trên không trung thuyết pháp cho mọi người và thấy nơi thân mình phóng ánh sáng lớn hóa làm Bí-sô đi đến thế giới khác thi hành Phật sự và thuyết pháp. Tu-bồ-đề! Người nào nằm mộng như thế, nên biết đó là tướng của Đại Bồ-tát không thoái chuyển.

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào trong mộng thấy làng xóm, đô thành đều bị hỏa thiêu tàn hoại tất cả, các loài thú dữ buông chạy tán loạn, tất cả mọi người đều rất khiếp sợ và khổ não. Bồ-tát thấy vậy nhưng không kinh sợ. Tỉnh dậy, vị ấy suy nghĩ thế này: “Ba cõi không thật tất cả đều như mộng, nguyện sau khi ta thành tựu đạo Vô thượng Bồ-đề sẽ dùng pháp như thế thuyết giảng cho chúng sinh.” Tu-bồ-đề! Người nào trong mộng thấy như thế, nên biết đó là tướng của Đại Bồ-tát không thoái chuyển.

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào nằm mộng thấy các chúng sinh ở trong địa ngục chịu các nỗi khổ. Vì ấy thấy thế sinh ý nghĩ rằng: “Nguyện khi ta thành tựu Vô thượng Bồ-đề cõi của ta thanh tịnh không có địa ngục, cho đến nghe tên còn không có huống chi là thấy.”

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào trong mộng thấy các ngạ quỷ chịu khổ đói khát như thế, vị ấy suy nghĩ: “Nguyện khi ta thành tựu Vô thượng Bồ-đề, cõi của ta sẽ thanh tịnh không có ngạ quỷ cho đến nghe tên còn không có huống chi có thể thấy.”

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào trong giấc mộng, thấy các loài súc sinh chịu khổ dữ dội. Thấy thế, vị ấy suy nghĩ: “Nguyện khi thành tựu Vô thượng Bồ-đề, cõi của ta thanh tịnh không có loài súc sinh, cho đến nghe tên còn không có huống chi là thấy. Tu-bồ-đề! Người nào nằm mộng như thế nên biết đó là tướng của Đại Bồ-tát không thoái chuyển.”

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Đại Bồ-tát nào thấy làng xóm, đô thành khắp nơi bị hỏa thiêu, thấy thế Bồ-tát liền nói: “Trước đây ta nambi mộng thấy y như vậy, nếu được vào hàng không thoái chuyển, ta nguyện đem oai lực của lời chân thật này nhanh chóng làm cho lửa ấy tự nhiên tắt ngấm không để cháy lan đến nơi khác.”

Tu-bồ-đề! Bồ-tát vừa nói dứt, lửa liền tắt hết theo nguyện lực đó. Ông nên biết rằng, vị Bồ-tát này đã từng được Đức Phật thọ ký đạo Vô thượng Bồ-đề và đã chứng vào hàng không thoái chuyển. Nếu Bồ-tát nói như thế mà lửa không tắt thì biết vị ấy chưa được thọ ký, chưa đứng vào hàng không thoái chuyển. Tu-bồ-đề! Giá như không diệt lửa này, thì chúng sẽ cháy lan đến các nơi khác, nhà này sang nhà kia, làng kia đến làng nọ, cứ xoay vần như thế không dứt. Ông nên biết, chúng sinh nơi đây đói trước phạm trọng tội phá pháp, các tai ương thuở ấy, đói này thọ lanh. Do nhân duyên này nếu lời thệ nguyện của Đại Bồ-tát được thành tựu, thì nên biết đó là tướng của Đại Bồ-tát không thoái chuyển.

Lại nữa, Tu-bồ-đề! Nếu có những người nam, người nữ nào bị phi nhân mê hoặc, thấy sự việc như thế, Bồ-tát nói: “Nếu đã được Đức Phật thọ ký đạo Vô thượng Bồ-đề, ta dốc lòng thanh tịnh vì muôn thành tựu quả vị ấy bằng sự xa lìa tâm Thanh văn, Duyên giác và tu hành thanh tịnh. Vả lại, hiện nay các Đức Thế Tôn đang thuyết pháp trong vô lượng, vô số thế giới ở mười phương các Ngài đều biết, đều thấy, đều hiểu rõ và đều chứng đắc. Các Đức Thế Tôn ấy, nếu biết được thâm tâm ta quyết định thành tựu Vô thượng Bồ-đề thì bằng sức của thật ngữ này ta nguyện làm cho các phi nhân kia rời bỏ, lánh xa, những người nam, người nữ giải thoát sự mê hoặc ấy. Nếu lúc Bồ-tát phát nguyện như thế mà phi nhân kia không lập tức bỏ đi, người mê bị mê hoặc chưa được giải thoát thì nên biết vị ấy chưa được Đức Phật thọ ký đạo Vô thượng Bồ-đề, chưa đứng vào hàng không thoái chuyển.”

Tu-bồ-đề! Nếu khi Bồ-tát nói như thế loài phi nhân kia lập tức rời xa, người bị mê hoặc liền được giải thoát, nên biết vị Bồ-tát ấy đã được Đức Như Lai thuở trước thọ ký đạo Vô thượng Bồ-đề và đã được đứng vào hàng không thoái chuyển.

M